

وی با اشاره به اینکه "تهران همچنین پیشنهادهای را مطرح کرد که مانعی دائمی بر سر راه تولید، ذخیره و استفاده از تسلیحات هسته‌ای ایجاد می‌کرد"، اظهار کرد: ایران در مقابل خواهان پذیرش حق غنی‌سازی اورانیوم تحت شرایطی شد که معاهده منع گسترش تسلیحات هسته‌ای (ان.پی.تی) مشخص می‌ساخت. طرح‌ها شامل خواسته‌های مشابهی می‌شد که اولاند - رئیس‌جمهور فرانسه - در سفر 17 نوامبر خود به اسرائیل از ایران مطالبه کرد.

موسویان با بیان اینکه "گفت‌وگوهای مذکور در سال 2005 با شکست مواجه شد، چراکه آمریکا اصرار داشت مانع بهره‌مندی ایران از حقوق مشروع غنی‌سازی خود شود"، خاطر نشان کرد: غرب فرصت برطرف کردن اختلاف را از دست داد و به جای آن تحریم‌های بیشتری را علیه ایران وضع کرد. بر خلاف دعاوی برخی از وکلای آمریکایی و مقامات اسرائیلی، تحریم‌ها تنها منجر به گسترش و افزایش توان هسته‌ای ایران شد، چراکه تهران خواست نشان دهد در برابر فشار تسلیم نخواهد شد. پیش از این، ایران تنها در یک سایت با سه هزار سانتریفیوژ تا سطح کمتر از 5 درصد به غنی‌سازی مشغول بود و ذخیره‌ای بسیار اندک از اورانیوم غنی‌شده را در اختیار داشت. امروز ایران قادر است در دو سایت مجزا و با 19 هزار سانتریفیوژ اورانیوم را تا 20 درصد غنی کند. در حال حاضر ذخیره اورانیوم غنی شده ایران هشت هزار کیلوگرم است و سانتریفیوژهای پیشرفته‌تری را نیز در اختیار دارد.

وی ادامه داد: توافقنامه پیش‌نویس شده‌ای که در دور اول مذاکرات ژنو مورد تأیید ایران و شش کشور غربی - به غیر از فرانسه - بود، همه نگرانی‌های مهم قدرت‌های جهان را پوشش می‌داد. فرانسه آن را رد کرد، چراکه این پیش‌نویس اساساً توسط ایران و آمریکا تهیه شده بود و دیگر کشورها در آن سهمی نداشتند. علاوه بر این، اسرائیل توانست فرانسه را تحت فشار قرار دهد و وادار به همکاری با خود کند. اسرائیل همچنین با کنگره آمریکا لابی کرد تا از تصویب پیش‌نویس مذکور ممانعت شود و نیز تحریم‌های شدیدتری علیه ایران وضع شود تا از این طریق ایران را وادار به دادن امتیازات بیشتری کند.

موسویان با بیان اینکه "دولت اوپاما می‌کوشد مانع جنگ در منطقه شود که جان آمریکایی‌های بسیاری را در معرض خطر قرار می‌دهد"، اظهار کرد: بنیامین ناتنیا هو - نخست‌وزیر اسرائیل - خواهان انجام اقدام نظامی است، چراکه خواهان تحقق رؤیای نابود کردن جمهوری اسلامی به عنوان یک قدرت منطقه‌ای است. اوپاما و کنگره باید جان آمریکایی‌ها را به عنوان اصلی‌ترین منفعت ملی، در اولویت قرار دهند. تشنج‌زدایی با تهران، به مثابه تحقق منافع کوتاه و بلند مدت آمریکا در منطقه است.

مذاکره‌کننده هسته‌ای پیشین ایران اضافه کرد: دولت اوپاما درست همانند روسیه و دیگر کشورهای اروپایی و چین، خوشبین است که قدرت‌های جهانی و ایران می‌توانند به توافق برسند. افزایش دادن فشار تحریم‌ها و دست‌کم گرفتن فرصت‌هایی که ایران پیشنهاد کرده است، بار دیگر منجر به پیامدهای ناخواسته خواهد شد که این بار فاجعه‌آمیز خواهد بود.

وی در پایان تصریح کرد: به جای این ناسازگاری‌ها، قدرت‌های جهانی باید از این فرصت حداکثر استفاده را ببرند و پایانی مطلوب به مذاکرات ببخشند و راه‌حلی واقع‌گرایانه و مسالمت‌آمیز برای مسأله هسته‌ای از آن حاصل کنند که وجهه ایشان را نیز حفظ می‌کند و درها را برای همکاری لازم باز بگذارند تا بحران در خاورمیانه به روشی مسالمت‌آمیز مدیریت شود.

© Copyright 1998-2013 Iranian Students' News Agency - ISNA
Powered by [ITOrbit Co.](#)